

Jde ještě zachránit český venkov ? Sedláci nabízejí řešení! Venkov

Žádná politická strana dosud nevytvořila ucelenou a jasnou představu o podobě našeho zemědělství a venkova, se kterou bychom se mohli jako soukromí sedláci - podnikatelé a občané identifikovat a která by také byla dlouhodobě životaschopná.

"Místo toho se neustále točíme v kruhu nekonečných dohadů o dotacích a podporách, které však nevytvářejí podmínky pro eliminaci a předcházení problémům, ale často je naopak přímo generují. K tomu přistupuje naprosto neúnosný objem byrokracie a všemožných regulací, a ve výsledku tak tento systém vytváří za nás nesvobodné vazaly státu a z venkova socialistický skanzen. Jako svobodní občané a sedláci, kteří na venkově nejen podnikají, ale především žijí se svými rodinami, jsme proto vytvořili jasnou a komplexní představu o tom, jak by český venkov měl a mohl vypadat," říká čestný předseda Asociace soukromého zemědělství ČR (ASZ ČR) Stanislav Němec.

Ani po 27 letech politici nedokázali změnit problematický model socialistického zemědělství, který svými kořeny stále vězí v období násilné kolektivizace a který je v důsledku toho příčinou negativních přístupů k vlastnictví, hospodaření, přírodě i zdrojem negativních společenských jevů ve vztazích mezi lidmi navzájem i k obci, v níž žijí. Je totiž založen na nepřirozeném kolektivistickém základě, který z principu neumožňuje rozvíjení individuální svobody a tím ani občanské aktivity a odpovědnosti. Tato skutečnost jasně pramení z dlouhodobě vytvářené iluze, kterou laická veřejnost v průběhu dlouhých desetiletí přijala, že kolektivní průmyslové, velkoplošné a jen na produkci orientované zemědělství je tím dobrým, co z období komunismu nakonec vzešlo. Systematicky a dlouhodobě se však pomíjí zcela zásadní a nezastupitelný společenský i ekologický význam rodinných farem pro jejich domovské obce a jejich obecní společenství. Stejně tak je téměř ignorována nezastupitelná role rodinných farem pro generační kontinuitu života na venkově.

Rodinné farmy a vše, co se k nim váže, se tak prosazují pomaleji, než by bylo v prostředí SZP EU přirozené, a to je třeba změnit. Chápeme, že současná struktura zemědělství je výsledkem historického vývoje a neděláme si iluze, že se může změnit do podoby běžné například v západoevropských státech a ani to není naším cílem. Respektujeme, že v českém zemědělství existují subjekty, které fungují na zcela jiných ekonomických i filozofických principech, než je rodinné hospodaření, a pokud nevznikly podvodem na vlastnících nebo nedodržením či zneužitím restitučních zákonů, mají své nezpochybnitelné právo na svobodnou existenci. Zároveň jsme však přesvědčeni, že státní a společenská podpora by měla prioritně směřovat právě k podpoře těch farem hospodaření, které naplňují i výše uvedený celospolečenský prospěch, který ze samé podstaty věci kolektivní podniky společnosti přinést nemohou.

pokračování na straně 14